

[Landbrugsministeren]

Hr. Øllgaard og hr. Grove var også inde på, at man ville have nogle andre ting med for at stemme for dette forslag. Det kunne være forligsnøglen, sagde hr. Grove. Ja men jeg har ikke brug for nogen forligsnøgle i forbindelse med dette forslag. Folketinget må tage det, som det ligger, eller lade være. De, der har brug for dette forslag, er dansk landbrug. Det er dem, der har bedt mig om at få det fremsat og gennemført så hurtigt som muligt, samtidig med at vi stadig væk forhandler om en lang række andre ting, som ikke nødvendigvis skal være færdige, til dette lovforslag gerne skulle være færdigt. Men det er selvfølgelig folketingets ansvar; jeg har bare refereret, hvordan tingene så ud, og derfor har jeg måske sagt det lidt stærkere, end jeg ellers ville have gjort. Jeg opfordrer til, at man arbejder hurtigt. Vi har ikke tid til samtidig at behandle forslag til folketingsbeslutning, som naturligvis ikke kan være gennemarbejdede og foreligge som lovforslag osv. Vi er nødt til at have dette igennem, og det skal gerne gå meget hurtigt.

Hr. Grove siger, at jeg arbejdede hurtigt i december, så det er mærkeligt, at dette har taget så lang tid. Jeg ved ikke, om jeg arbejdede særlig hurtigt i december, men nu har hr. Grove for vane at forlade salen, når jeg svarer ham, så jeg kan ikke forklare ham, hvorfor det tager lang tid at udarbejde et forslag.

Formanden:

Det er herren med den blå skjorte.

Landbrugsministeren (Poul Dalsager):

Undskyld, jeg tog fejl; jeg syntes, han skulle sidde et andet sted.

Et lovforslag – og det gælder et hvilket som helst lovforslag af nogenlunde omfang – skal forhandles med en lang række organisationer, hvis man opfører sig normalt og ordentligt, som vi plejer at gøre: landbrugsorganisationerne, sparekassernes organisationer, bankernes organisationer, Hypotekbanken, som skal administrere dette, og igen landbrugets organisationer adskillige gange. Derfor tager det faktisk lang tid, selv om man arbejdede hurtigt, hvad der ikke nogen sinde tidligere er nogen der har beskyldt mig for; tværtimod plejer jeg at have ord for at være meget langsom.

Så vil jeg gerne sige med hensyn til hr. Arne Bjerregaards spørgsmål om refinansiering med rentesikring, at disse forhandlinger er ikke nået så langt på nuværende tidspunkt, at jeg kan sige, hvad regeringen vil komme til af resultater, og derfor ved jeg ikke i dette øjeblik, om de kan foreligge samtidig med gennemførelsen af dette forslag.

Hr. Alfred Hansen taler meget varmt for gartnerne, selv om han ikke vil støtte dem. Han taler også meget varmt for, at dette forslag skal hurtigt igennem, selv om han ikke vil støtte det. Så taler han samtidig om foranstaltninger, som overhovedet ikke hjælper, og at landmændene ikke skal regne med at hente trøst i dette forslag. Samtidig har hr. Alfred Hansen kundgjort for alt folket, at han ikke vil være med til noget som helst, der har med støtte at gøre. Men det, disse landmænd beder om, er altså støtte. Han kan mene, at dette forslag ikke er godt nok, men så burde han i hvert fald, hvis han mener det så barsk, som han siger det, fortælle, hvad han vil gøre i den akutte situation. Jeg kender godt hr. Alfred Hansens langsigtede synspunkter med at bringe Danmark ud af EF, men det vil jo ikke hjælpe i den akutte situation; det ville endda få den modsatte virkning, mener jeg.

Hr. Alfred Hansens opfattelse af EF er helt manisk. Det er f. eks. EFs skyld, at der ikke er dansk smør nok på det engelske marked, mens det er forklaret mig, at det er, fordi man laver ost af mælken i stedet for at lave smør af den for at undgå at komme i den situation, som man har været i tidligere, at der har været overskud af dansk smør på det engelske marked, så man har måttet opbygge smørlagre på Esbjerg havn. Man har så ment, det var klogere at lave lidt mere ost, for det kunne man sælge, og så behøver man ikke at have problemer med at lagre smør op. Derfor vil jeg nok sige, at hr. Alfred Hansens bemærkninger gør mig lidt bedrøvet på det landbrugs og de gartneres vegne, som han så gerne vil hjælpe, men som han alligevel ikke vil hjælpe. Men jeg er da glad for, at han ikke vil genere forslagens gang gennem folketinget.

(Kort bemærkning).

Alfred Hansen (DR):